

inden man opretter en Postexpedition. Der gaas som sagt i den Retning frem efter visse Principer, og man har viist, at man er villig til at rætte Haanden til, naar der er virkelig Trang tilstede. Nu vil jeg sige om de Steder, som ere nævnte her, efter den blot foreløbige Undersøgelse, som jeg endnu har kunnet anstille, har jeg megen Grund til at tro, at der er mange Steder rundt om i Landet, som have større Krav paa Oprettelsen af en Postexpedition der end de Steder, som her ere nævnte. Jeg kan derfor ikke give noget Løfte i saa Henseende. — Telegrafvæsenets Lønningsforhold ville naturligvis komme under samlet Overveelse under Behandlingen af Telegraflønningslovene. Det har jeg udtalt mig om, og det har den ærede Ordfører ogjaa accepteret. Maaſte maa jeg endnu om Postvæsenet gjøre et Par Bemærkninger, som ere foranledigede ved Udtalelser under Finantslovens 1ste Behandling fra det ærede Medlem fra Horsens (Bajer), som i Fjor var Ordfører for Postloven, og som derfor har taget Anledning til at røre ved enkelte Punkter Postvæsenet vedkommende og til at fremsætter nogle Anker. Det ærede Medlem har saaledes anket over, at Korsbaandsforsendelser over 50 Kvint, nedlagt i Brevkasser, ikke blive besørgede. Det er rigtigt; det er i Overensstemmelse med Postloven; det kan ikke være anderledes. Det er altsaa Lovens Feil og ikke Administrationens. Det ærede Medlem mente, at det gjaldt ikke med Hensyn til udenlandske Forsendelser; men der har det ærede Medlem absolut ikke Ret. Principet er det samme med Hensyn til internationale Forsendelser og danske Forsendelser; men der er kun den Forskjel, at man ved Korsbaandsforsendelser internationalt har en anden Bægtgrænse, indtil 4 Pd., og deraf kommer formodentlig den Uoverensstemmelse, som det ærede Medlem har set, men som han ikke har set ganske rigtig paa. Det ærede Medlem mente endvidere, at Postvæsenet ikke besørgede gamle Brevkort til 4 Ore; men det er fuldstændigt urigtigt. Postvæsenet besørger disse gamle 4 Dres Brevkort, men behandler dem selvfølgelig i Henshold til den ny Postlov. Forjaavdt det altsaa angaar indenbys Forsendelser, blive de udenvidere besørgede, skjøndt de ere frankerede efter en højere Tagt end den, der nu forlanges; men hvis de angaa Forsendelser udover Postdistriktet, maa de omfrankeres i Henshold til Postloven, altsaa Portoen bliver dubleret. Det vil det ærede Medlem vi, erkjende er en fuldstændig korrekt Fremgangsmaade. Det ærede Medlem frygtede endvidere for, at Korrespondancekort til 4 Ore,

forshnede med trykt Text, vilde blive tilbageviste; men derom maa jeg oplyse Følgende, at, naar de ere bestemte til det lokale Distrikt, vilde de uden videre blive omdelte, og ere de bestemte til et andet Sted, vilde de ogsaa blive besørgede. De ville dog ikke ophøre at være Korrespondancekort, fordi de forshnes med trykt Text; og de ville ligesom alle andre 4 Dres Korrespondancekort, der ere bestemte til et andet Distrikt, blive udtagerede i en Kestporto af 8 Ore, altsaa 2 Gange det manglende Beløb, der er 4 Ore. Det ærede Medlem ønskede endvidere, at man skulde have fransk Text paa de danske Brevkort, om jeg huster ret; men det forekommer mig at være en ganske urimelig Forderung. Det ærede Medlem kan have nogen Ret i, at man tidligere har havt en saadan Text; men det var, fordi de vare bestemte til Sverig og Norge. Nu kunne danske Brevkort ikke uden særlig Overenskomst gaa til Udlandet. Det kan være, at de kunne faae Lov til at passere gjennem en udenlandsk Postbestyrelse; men de kunne ikke gaa til Udlandet uden til Sverig og Norge, med hvilke vi have særlig Overenskomst om, at danske Brevkort med dansk Text maa gaa. Man har der dispenseret sig ved Overenskomst fra den Bestemmelse, at de internationale Brevkort skulle have fransk Text. Det ærede Medlem ønskede endelig, at der skulde udstedes 1-Dres Brevkort. Men Postbestyrelsen indrømmer ikke, at der er nogen som helst Trang til 1-Dres Brevkort. En saadan Trang vil kun kunne fremkomme i ganske enkelte Tilfælde, som nok kunde tænkes theoretisk, men vanskeligt vilde indtræffe praktisk. Jeg ser saaledes inotil videre ikke nogen Grund til at imødekomme det ærede Medlems Ønske derom. Jeg skal kun sige dertil den Bemærkning, at det er omtrent de eneste Anker, som ere fremkomne i Anledning af den i Fjor indførte Postlov. Som det vil ses, ere de ikke betydelige og bero for en stor Del paa Misforstaaelse.

Af de Samraad, som staa opførte i § 6 i Betænkningen, skal jeg kun omtale Spørgsmaalet om Jernbanesvellerens Imprægnering. Jeg kan i saa Henseende henvise til et Ustryk af en Indberetning fra Generaldirektøren for Statsbanedriften, som er omdelt her i Thinget, idet det er fulgt med som Bilag med den Betænkning, som nylig er afgiven i det andet Thing angaaende Forslaget om den nordjællandske Jernbane, og som ærede Medlemmer og ogsaa den ærede Forespørger formodentlig har gjort sig bekendt med. Ørede Medlemmer ville se der, at der er opgjort Bærdiforholdene for indenlandsk Fyr og indenlandsk Gran, for udenlandsk Fyr